

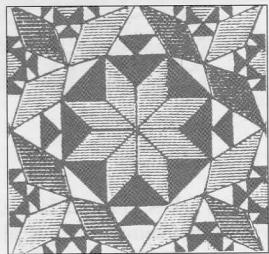
A

Aaron's rod / Aarono lazdà

Ornamentas ar lipdytinę puošmena – tiesi lazda su smailiais lapais ar užraitais iš kiekvienos pusės, išdėstytais vienodais tarpais.

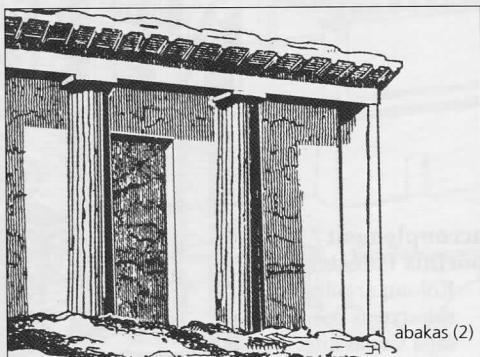
abaciscus, abaculus / abakėlis

Mozaikoje naudojamas spalvoto stiklo ar plytelės gabalėlis.

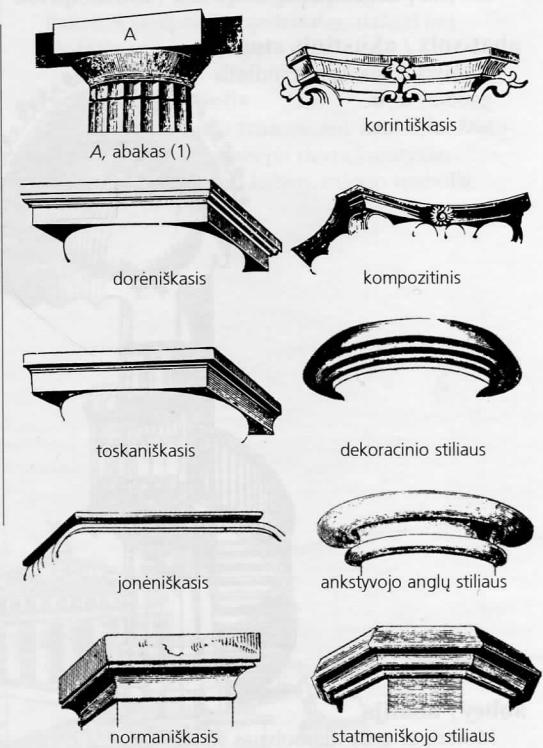

abacus / abákas

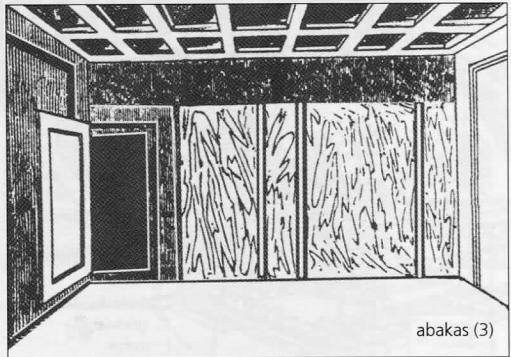
1. Viršutinė kolonos kapitelio dalis: lygi kvadratinė plokštė, kartais su lipdiniais ar kitokiomis puošmenomis.
2. Senovės statyboje kvadratinė plokštė ant medinių kolonų, naudojama kaip platus plokščias paviršius, į kurį remiasi stogą laikanti sija.
3. Senovės roménų statyboje marmuro plokštė, naudojama sienų apdailai; kartais vietoj marmuro buvo naudojama tapyta imitacija.

abakas (2)

abakas (3)

Achaemenid architecture / Achaimenidų architektūrā

Persijos Achaemenidų dinastijos valdymo laikotarpio (VI–IV a. pr. Kr.) architektūra, kurioje sintetiskai ir eklektiskai naudojami ir gretimų šalių architektūros elementai. Reikšmingiausias laimėjimas – daugiakolonė (hipostilinė) salė.

achchaday / ačadéja

Indijos architektūroje stupos išorės akmeninė apdaila.

acorn / gilié

Nedidelė kūgio, rutuliuko ar giliés formos iškilia puošmena.

acroaterion / akroatèrijas

Senovės Graikijoje mokymo salė ar vieta.

acrobaticon / akrobatičónas

Senovės Graikijoje pakyla.

acrolith / akrolítas

Statula (dažniausiai žmogaus figūra), kurios galva, rankos ir kojos iš akmens, visa kita iš medžio.

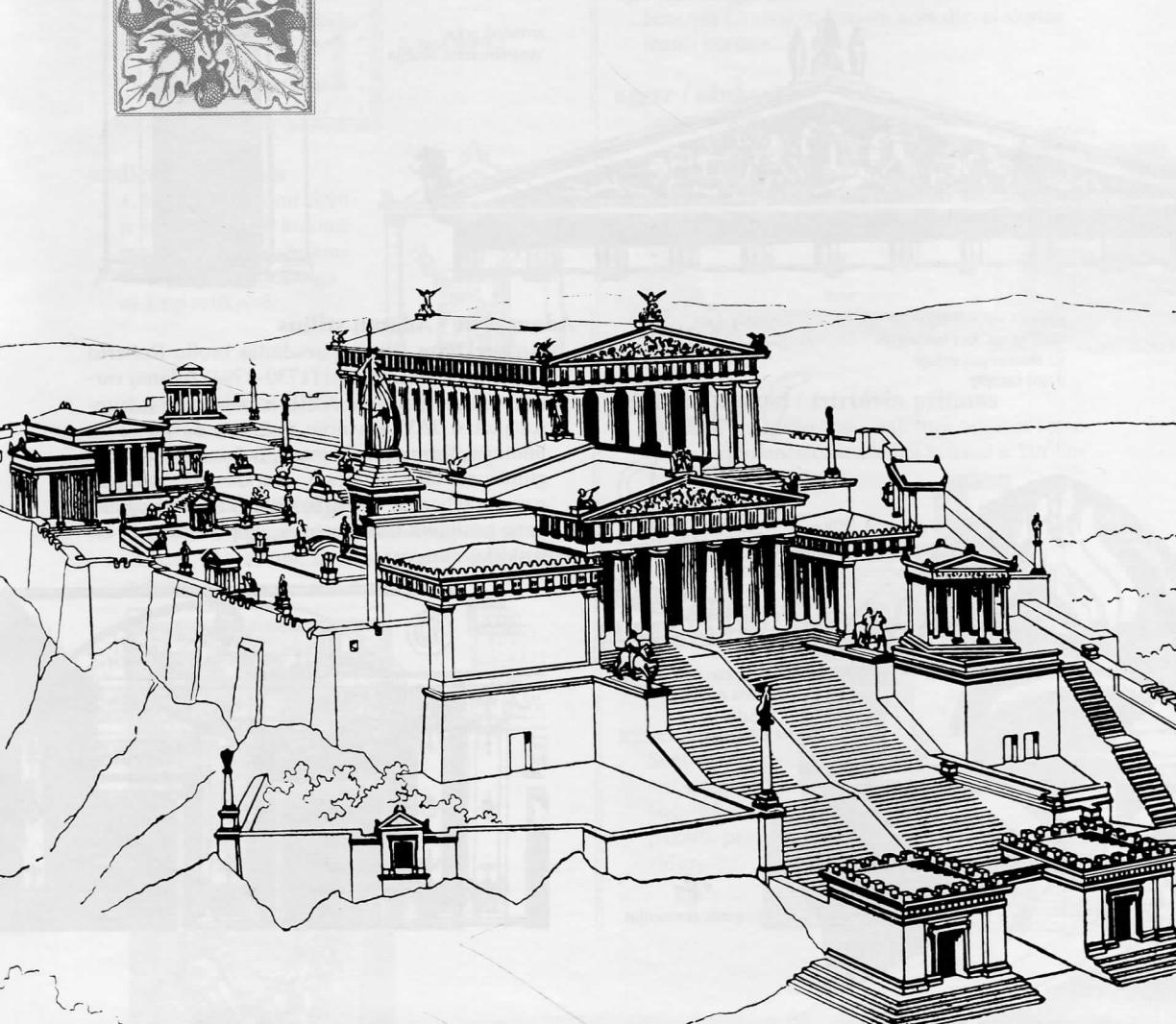
acropodium / akropòdijus, pakylà

Pakeltas skulptūros pjedestolas, dažnai ant plokštės su atramomis.

acropolis / akròpolis

1. Graikijos miesto tvirtovė ant kalvos, dažniausiai su šventajam globėjui skirta šventykla.

2. Grupė pastatų ant kalvos, miesto simbolis.

additus maximus / didžioji įeiga

Senovės Romoje pagrindinis amfiteatro įėjimas.

addorsed, adorsed / adorsinis

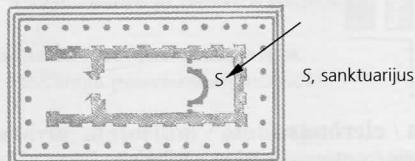
Taip apibūdinami dekoratyvinėje skulptūroje pavaizduoti gyvūnai ar žmonės, atsukti nugara vienas į kitą.

adobe brick / orasaūsė plytā

Didelė, neapdailinta, saulėje išdžiovinta plyta.

adytum, adyton / sanktuārijus

Švenčiausioji, dvasininkams skirta šventyklos vieta.

aedicula / edikula

1. Niša su frontonu viršuje ir nedidelėmis kolonomis šnuose, naudojama kaip statulos piedanga ar kaip relikinė.

2. Kolonomis ar piliastrais įremintos durys arba langas su frontonu.
3. Maža koplyčia.

aegicranes / egikrānijas

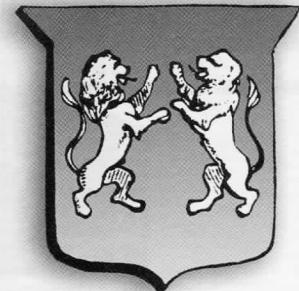
Ožkos ar avies galvos pavidalo skulptūrinis atvaizdas, pavyzdžiu, altorių, frizų puošybinis elementas.

aethousa / etusà

1. Senovės graikų būsto portikas saulėtoje kiemo pusėje.
2. Senovės graikų būsto vieta, kur nakvodavo atvykėliai.

affronted, affronté / afrontinis

Taip apibūdinami dekoratyvinėje skulptūroje pavaizduoti gyvūnai ar žmonės, atsukti priekiu vienas į kitą, pavyzdžiu, frontonuose ar virš durų.

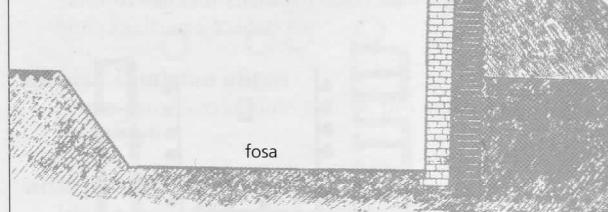
agalma / ágalma

Senovės Graikijoje kuriam nors dievui skirtas meno kūrinys.

agger / sánkasa

Senovės Romoje žemės įtvirtinimai.

sankasa

agger murorum / tvirtovės pýlimas

Pylimas, ant kurio buvo statomas senovės romėnų įtvirtinto miesto sienos bei bokštai ir kur buvo dislokuojama įgula.

agger viae / grindinýs

Senovės romėnų akmenimis grjsto kelio, pakloto ant kelių skaldos sluoksnių, pagrindinė dalis, šiek tiek pakelta per vidurj.

